

פול דורקן

גביע העולם, 82

”כל עוד המלון לא יעלה באש...”
 מלמלתי כששכבת מעלי
 בחדר השנה בקומה השבע עשרה בסביליה:
 5:30 - בקר חדש כבר מתחיל.

לעשות אהבה בלילה בסביליה זה כף
 אבל להתעורר יחד בבקר כף יותר:
 לעשות שנה אתך למשך שארית חיי,
 זו מטרתי עכשו - זה הגביע, כל העולם בשבילי.

לעשות אהבה בשרירים רדומים
 שלא השתמשנו בהם מאז ילדותנו;
 בגב זרועותינו, בגב רגלינו;
 את ברזיל שלי ואני רוצה שתנצחי.

את מרשה לי לנשק אותך תחת כל און
 ובשפולי גבך ועל כל אחד מפרקי ידיך;
 ובשניך את מנשקת אותי על כל כתף
 ומחניקה את פני בכרית,

שוב את משתרעת עלי בכזו מימנות רוחנית -
 כמו נוצה על ארן חלון בסופה.
 אני לוחש: ”במה ברזיל שונה מכל שאר הנבחרות?”
 את לוחשת: ”אני מניחה שהם רגילים לחם.”

אני רוצה שתנצחי אותי 12:0;
אני רוצה שתחדירי את הכדור לרשת שלי;
אני רוצה שתסוככי מעלי, תרימי, תקפיצי אותי;
אני רוצה ללבש את חלצתך ושאת תלבשי את שלי.

לעשות אהבה בלילה בסביליה זה בייף
אבל להתעורר יחד בבקר בייף יותר:
לעשות שנה אתך למשך שארית חיי,
זו מטרתי עכשו - זה הגביע, כל העולם בשבילי.

מאנגלית: ליאור שטרנברג